

ČTVRTLETNÍK

CHARITY OSTRAVA

Charita Ostrava, Kofenského 1323/17, 703 00 Ostrava-Vitkovice
tel.: 596 621 094, 731 625 789, www.ostrava.charita.cz
IČ: 44940998, datová schránka: yvgx485

LEDEN - BŘEZEN
[1/2021]

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení přátelé,

v těchto dnech si s vděčností připomínáme výročí 30. let ode dne, kdy Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký svým dekretem ze dne 26. 1. 1991 zřídil Charitu Ostrava a pověřil ji zabezpečováním charitativní pomoci pro potřebné lidi z ostravského regionu.

Přestože toto významné výročí prožíváme ve stínu současného náročného pandemického období, jsem přesvědčen o tom, že i v této složité době je potřeba za předcházejících 30 let fungování naší organizace vyjádřit poděkování a vděčnost Bohu za pozhnání v našem konání a lidem za jejich práci a působení ve službách, ve kterých usilujeme o to, aby byly provázány kromě kvality, odbornosti, lidskosti, rovněž tím, co by mělo být pro nás i organizaci usilující o křesťanský rozměr samozřejmé. Tedy milosrdnou láskou, projevující se citlivostí a vnímavostí k potřebám lidí a zároveň akceptováním individuality a svobody těch osob, ke kterým naše pomoc směřuje.

Jsem rád, že mám při příležitosti 30. výročí založení Charity Ostrava možnost s vděčností vzpomenout na lidi a instituce, kteří stáli u zrodu naší organizace. Pokud bychom se vrátili do roku 1991, mohli bychom se setkat s panem Josefem Korbela a Jarmilou Sýkorovou, kteří započali dobrovolnou charitativní činnost zaměřenou na pomoc osamělým seniorům a potřebným lidem prožívajícím svůj život na ulici. Právě tyto dva lidé stáli na počátku snah o vytvoření subjektu, který po 30. letech od prvních sociálních aktivit, ke

kterým patřily pečovatelská služba a pomoc uprchlíkům z Kosova a Albánie, realizuje prostřednictvím 280 kmenových, 60 externích a cca 30 dobrovolných spolupracovníků v současné době 19 sociálních a 2 zdravotní profesionální služby zaměřené na pomoc cílovým skupinám, ke kterým patří především senioři, lidé se zdravotním postižením, lidé ohrožení sociálním vyloučením, osoby bez příštěší a také osoby v terminálním stadiu života.

Při vzpomínce na naše začátky nutno děkovat za významnou pomoc ze strany města Ostravy, za podporu od množství fyzických osob nejen z ostravských farností, a také za materiální i finanční dary poskytovanými podnikatelskými subjekty, ke kterým patřily např. společnosti OKD, Demos Trade, Nová Huť Ostrava a další.

Nelze samozřejmě zapomenout na obrovskou zahraniční pomoc, která se k nám dostávala velkou měrou prostřednictvím paní Felicitas Filip z Vídně a pana Jindřicha Suchánka, ředitele Arcidiecézní charity Olomouc. Tato pomoc zaměřená především na realizaci investičních akcí k nám směřovala zvláště z partnerských charit z Rakouska a Německa a bez této pomoci by nevznikly mimo dalších sociálních a zdravotních středisek například azylové domy sv. Zdislavy a sv. Františka.

Velké poděkování patří určitě mým kolegům, pracovníkům Charity Ostrava, kteří jsou nositeli našich služeb a filosofie organizace, kterou je pomoc lidem v nouzi bez ohledu na postavení, barvu pleti, národnost či názorovou orientaci. Při slověch díky nechci zapomenout ani na dobrovolné členy Rady Charity Ostrava, na skvělou spolupráci s představiteli a zaměstnanci našeho zřizovatele – Biskupství ostravsko-opavského, Diecézní charity ostravsko-opavské, duchovní správce

farností, ve kterých působíme a velké množství dalších pomocníků, podporovatelů, donátorů, bez kterých bychom naše služby nemohli poskytovat.

Kromě vyjádření díky za to pozitivní, co se v uplynulých 30 letech v Charitě Ostrava uskutečnilo, chci popřát všem lidem podílejícím se na charitativní pomoci v duchu Caritas – milosrdné lásky, hodně sil, vytrvalosti, trpělivosti, víry, odvahy a Božího požehnání. Tedy atributů, které

jsou potřebné k tomu, abychom mohli pomáhat těm lidem, kteří se bez našich podaných rukou, nohou a materiální či nemateriální podpory neobejdou, a v těch oblastech, kde je to nejvíce zapotřebí. To vše samozřejmě s důrazem na maximální akceptaci lidí, se kterými se setkáváme a s respektem a pokorou ke zdrojům, které nám pomoc umožňují.

Bc. Martin Pražák, ředitel Charity Ostrava

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA POMŮŽE. DĚKUJEME!

Tříkrálová sbírka 2021 pomůže lidem v nouzi díky štědrosti Ostravanů, obyvatel okolních měst a obcí, pomoci mnoha lidí částkou 1 362 695 Kč, přestože koledníci letos do ulic nevyrazili.

Prostředky sbírky využije Charita Ostrava a Charita sv. Alexandra na podporu služeb pro klienty mobilního hospice, domova pro seniory, lidí bez domova nebo se zdravotním postižením.

Průběh dvacátého prvního ročníku Tříkrálové sbírky ovlivnila platná opatření proti šíření koronaviru a připravení dobrovolní koledníci nemohli ve skupinkách Tří králů osobně přinášet novoroční požehnání přímo do domácností a žádat o příspěvky do sbírky. Tříkrálová sbírka se uskutečnila on-line a prostřednictvím stacionárně umístěných pokladniček na úřadech, v obchodech, lékárnách apod. „*Rád bych poděkoval všem dárcům za jejich příspěvky do letošní Tříkrálové sbírky a také místním koordinátorům a všem lidem a médiím, kteří se podíleli na propagaci on-line koledy a umístění stacionárních pokladniček za jejich ochotu a vstřícnost. Díky štědrosti dárců a ochotě mnoha lidí se i přes netradiční průběh do Tříkrálové sbírky 2021 shromáždila pro nás neočekávaně vysoká částka.*“ S vděčností komentuje průběh letošní sbírky

Martin Pražák, ředitel Charity Ostrava.

Z celkem 359 úředně zapečetěných pokladniček se finance sbíraly do 125, které byly umístěny na veřejných místech v Ostravě, okolních městech a obcích. „*Ze stacionárních pokladniček jsme po úředním rozpečetění sečetli*

částku 813 726 Kč a do on-line pokladničky se bezhotovostními převody k 22. 3. 2021 shromáždilo 548 969 Kč,“ upřesňuje výnos Tříkrálové sbírky Veronika Curylová, koordinátorka sbírky v Charitě Ostrava. Připojit se ke sbírce a podpořit lidi v nouzi prostřednictvím služeb Charity Ostrava a Charity sv. Alexandra je možné až do 30. 4. na webu www.trikralovasbirka.cz nebo přímo převodem na sbírkové konto č. ú.: 66008822/0800 u České spořitelny s variabilním symbolem: 77708013. Podrobnější informace o Tříkrálové sbírce 2021 a jejím využití jsou uvedeny na webu www.ostrava.charita.cz.

Děkujeme všem za podporu! *dk*

MINISTERSTVO UDĚLILO AKREDITACE

Ministerstvo zdravotnictví ČR udělilo na počátku roku 2021 Charitě Ostrava pro pracoviště Hospic sv. Lukáše a Charitní středisko sv. Kryštofa – mobilní hospic a ošetrovatelská služba akreditaci pro uskutečňování praktické části (odborný modul OM 5) vzdělávacího programu specializačního vzdělávání v oboru „Všeobecná sestra – ošetrovatelská péče v geriatrici“. Akreditace je udělena pro období do konce roku 2025. Pro stejné období Ministerstvo zdravotnictví

udělilo Charitě Ostrava akreditaci také pro zajišťování certifikovaného kurzu „Hospicová péče“. Ten je určen pro zdravotnické pracovníky – všeobecná sestra, porodní asistentka. Velice nás těší, že touto cestou můžeme předávat odborné znalosti a dovednosti našeho zkušeného hospicového týmu dalším zdravotníkům, kteří mají zájem o zvýšení své profesní kvalifikace právě v této specifické a potřebné oblasti zdravotní péče. *dk*

EVROPSKÁ UNIE PODPOŘILA REKONSTRUKCI

Na počátku března jsme obdrželi výbornou zprávu. Ministerstvo pro místní rozvoj nás ve svém rozhodnutí informovalo o přidělení finanční podpory z Integrovaného regionálního operačního programu Evropské unie na projekt „Zabezpečení zázemí pro matky s dětmi v tísní“. Jeho hlavním cílem je zajištění nového objektu pro azylový dům sv. Zdislavy pro matky s dětmi a jeho rekonstrukce.

Konkrétně budou pokryty náklady na již pořízený větší objekt pro poskytování služby azylový dům, proběhne jeho rekonstrukce pro zkvalitnění zázemí poskytované služby vč. zázemí pro zaměstnance. Dojde k rozšíření celkové kapacity služby azylového domu z aktuálních 24 uživatelů služby na 42 klientů (10 dospělých, 32 dětí), budeme moci přijímat maminky s více než 3 dětmi nebo klienty se zdravotním postižením díky vybudování 1 bezbariérového bytu.

Rekonstrukce a přesun této pobytové služby sociální prevence z původního, technicky a prostorově nevyhovujícího objektu jsou naplánovány do konce letošního roku. Evropská unie na projekt v hodnotě 14,2 mil. Kč poskytuje 13,5 mil. Kč,

700 tis. Kč je spoluúčast Charity Ostrava. Financování rekonstrukce je možné podpořit prostřednictvím dárcovské výzvy „Pomáhejme spolu“ na portálu Darujme.cz. Velice děkujeme za finanční podporu ze strukturálních fondů Evropské unie. *dk*

REKONSTRUKCE NÍZKOPRAHU FINIŠUJE

Stavební část rekonstrukce Charitního domu sv. Benedikta Labre je dokončena. V březnu již úspěšně proběhla kolaudace a do půlky roku 2021 nás ještě čeká pořízení vybavení.

Opravené prostory budou sloužit jako zázemí pro nízkoprahové denní centrum pro ženy a muže bez domova, zimní krizovou noclehárnu a také dispečink služby terénní programy. Stavební práce prováděla na základě veřejné soutěže vybraná firma DAV, a. s. – Demolice a výstavba. Díky zásadním úpravám objektu vzniklo pro poskytované služby mimo jiné celé nové patro. Rekonstrukce je realizována díky projektu „Rozvoj a optimalizace sociálních služeb v Charitním domě sv. Benedikta Labre pro lidi bez domova“ financovaného Evropskou unií, také díky dotaci statutárního města Ostravy a dalších donátorů. Na projekt v celkové hodnotě 21,9 mil. Kč zahrnující stavební práce, vícepráce, vybavení rekonstruovaných prostor,

projekční činnost, pořízení aut pro terénní programy) přispěla Evropská unie z Integrovaného regionálního operačního programu vč. prostředků ze státního rozpočtu ČR částkou 16,1 mil. Kč. Děkujeme všem, kteří se na projektu jakkoli podílejí. *dk*

NADACE ČEZ PODPOŘILA ODBORNÉ VZDĚLÁVÁNÍ

Díky grantu 150 tis. Kč poskytnutého Nadací ČEZ z mimořádného nadačního programu Neziskovky 2020 absolvuje 8 zaměstnanců napříč sociálními službami Charity Ostrava kurz krizové intervence. Zvýšení odbornosti sociálních pracovníků přinese zkvalitnění života klientů našich služeb. Absolventi kurzu rozvinou své dovednosti v doprovázení klientů jejich krizovou životní situací, jakou může být například ztráta bydlení, rozpad rodiny, nemoc

nebo ztráta blízké osoby, domácí násilí, závislost na návykových látkách nebo sociální vyloučení. Odborné vzdělávání proběhne v období května až října 2021 v rámci tří dvoudenních setkání v celkovém rozsahu 56 hodin. Velice děkujeme Nadaci ČEZ za pomoc se zkvalitněním našich služeb i dlouhodobou podporu, kterou poskytujete především do provozu hospicových služeb Charity Ostrava. *dk*

METODICKÁ PODPORA POMŮŽE KVALITĚ

Charita Ostrava se stala partnerem projektu „Metodickou podporou ke kvalitě“ financovaného z Evropského sociálního fondu Evropské unie, který je zaměřený na zvýšení kvality sociálních služeb.

Aktivita budou probíhat až do půlky roku 2022 ještě i v dalších 13 oblastních Charitách sdružených do Diecézní charity ostravsko-opavské, která je nositelem projektu. Jeho cílem je zvýšit kvalitu sociálních služeb poskytovaných Diecézní charitou ostravsko-opavskou a 14 oblastními charitami, zlepšit a zefektivnit procesy probíhající ve službách a nabídnout podporu osobám pečujícím o své blízké a usnadnit jim tak zvládání každodenní péče. Těchto cílů bude dosaženo

prostřednictvím zajištění metodické a supervizní podpory pracovníků, cvičných auditů kvality, odborných pracovních skupin – kolegií a setkání pro pečující. Celkem bude podpořeno 54 sociálních služeb, z toho 6 služeb v oblasti sociální péče i prevence v rámci portfolia Charity Ostrava.

Děkujeme, že jsme se do projektu financovaného z Evropského sociálního fondu Evropské unie mohli zapojit.

KDYŽ SENIOR NEZVLÁDÁ DOMÁCÍ PROSTŘEDÍ

Náplní terénní péče je poskytovat seniorům pomoc ke zkvalitnění jejich života. Spolu s rodinou jsme schopni péči zvládat, aby senior zůstal co nejdéle v domácím prostředí.

Nastane však čas, kdy se zdravotní stav zhorší natolik, že pro seniora již naše péče není dostatečná a potřebuje celodenní dohled. V tomto případě je potřeba péče domova pro seniory.

Ne každý klient se s přesunem do domova lehce smíří. Některé klienty je potřeba na tuto skutečnost postupně připravit. Nemohou se smířit s myšlenkou opuštění svých domovů, kde prožili větší část svých životů. Takto podobně to probíhalo i u naší klientky.

Naši službu využívala dva a půl roku k její spokojenosti. Jednalo se o samotářskou paní, která společnost nevyhledávala a jen tak někoho k sobě nepustila. Navázala jsem s ní přátelský vztah a důvěru. V období, kdy jsme poskytovali klientce pečovatelské služby, chtěla rodina klientce zajistit domov s péčí, ale ta to v poslední fázi odmítla, na domov se ještě necítila.

S klientkou jsme se společně bavily, že jednou přijde čas, kdy bude potřebovat celodenní

péči. Byla tomu nakloněna, ale jen za podmínky, až se její stav zhorší. Toto nastalo v posledním čtvrtletí roku 2020. U klientky se projevila demence a její zdravotní stav se zhoršoval, potřebovala lékařskou péči. Klientka již nevládala běžnou péči o sebe, ztrácela se v čase. Sama zhodnotila, že takto to dál nepůjde a požádala nás o pomoc s umístěním do domova pro seniory.

Nyní je klientka třetí měsíc v soukromí jednolůžkovém pokoji a péči personálu domova pokojného stáří sv. Václava. Je spokojená, zdravotní stav se jí zlepšil. Ve volném čase ji společně s kolegyní navštěvujeme a doneseme něco domácího na zub. Pokud je hezké počasí, vezmu ji ven na projížďku po zahradě v areálu domova.

Jsem přesvědčená, že tento krok měl pozitivní vliv na kvalitu života této seniorky.

*Valerie Sulavová,
Charitní středisko Matky Terezy –
pečovatelská služba Ostrava*

MOBILNÍ HOSPIC SLOUŽÍ A HLEDÁ POSILU

Jsme vděční, že Charitní středisko sv. Kryštofa může i přes nouzový stav nadále v plném rozsahu poskytovat péči umírajícím pacientům v jejich domácím prostředí.

Vidíme teď více než kdy předtím důležitost toho, aby nevyčleřitelní nemocní mohli být se svou rodinou tam, kde je jim nejlépe. Z nemocnic, kde při zákazu návštěv strádají, se konečně dostanou ke svým blízkým a často můžeme pozorovat velké zlepšení jejich psychické pohody i všech symptomů.

Příběhy našich pacientů v tomto náročném období jsou různé. Setkali jsme se s tím, že příbuzní se bojí své umírající blízké navštívit, mají pocit, že by je tím ohrozili. Na druhou stranu jsme mohli být svědky toho, že právě „homeoffice“ umožnil jedné z rodin se na nějaký čas starat o svoji maminku doma, což by za normálních okolností nebyli schopni udělat.

Zájem o naši službu je často větší, než dokážeme pokrýt a našim velkým přáním je, aby

CHARITA OSTRAVA

Charitní středisko sv. Kryštofa - mobilní hospic a ošetrovatelská služba, Charvátská 785/8, Ostrava-Výškovice

Jsi zdravotník? Vnímáš svou profesi jako poslání? Vážíš si života ve všech jeho fázích?

Pokud ano, pak my sestřičky a toto auto čekáme právě na Tebe...

Doplň náš tým, nasedni a společně s námi se vydej na cestu, kde nejde o rychlost, ale o společně prožitý čas s umírajícím a jeho rodinou DOMA.

Více se dovíš na www.ostrava.charita.cz nebo na telefonním čísle 733 676 601 – Mgr. Vladimíra Berousková.

se naše péče mohla dostat k dalším pacientům a byla na nejvyšší možné úrovni. Proto doufáme, že náš tým brzy posílí nová kolegyně či kolega.

Mgr. Vladimíra Berousková, vedoucí Charitního střediska sv. Kryštofa – mobilního hospice a ošetrovatelské služby

OSTRAVA OCENILA DOBROVOLNÍKY ROKU 2020

Statutární město Ostrava každoročně vyhlašuje anketu Dobrovolník roku, jejíž smyslem je ocenit a vyzdvihnout nezištné úsilí a pomoc, které dobrovolníci věnují druhým lidem.

Letošní 10. ročník ankety Dobrovolník roku byl kvůli pandemii koronaviru úplně jiný než ty předchozí. Všichni nominovaní dobrovolníci převzali svá ocenění individuálně.

Za Charitu Ostrava obdržela ocenění paní Eva Tomášková, která v komunitním centru pro seniory Gabriel vede každý čtvrté lekce němčiny. Uživatele služby v rámci této aktivity rozvíjí nejen ve znalosti cizího jazyka, rozvíjí jejich paměť a zprostředkuje kontakt se společenským prostředím. Za Dobrovolnické hospicové centrum v Hospici sv. Lukáše převzala ocenění od Ing. Zbyňka Pražáka, náměstka ostravského primátora, paní Barbora, která od roku 2019 takřka denně doprovází hospicové pacienty v období od

jejich přijetí do služby až po závěr jejich života. Oběma dobrovolnicím Charity Ostrava děkujeme za jejich pomoc a gratulujeme. *dk*

JAK SE ŽIJE V SALVATORU

Narodil jsem se ve Staré Bělé u Ostravy. Vyrůstal jsem tam v domku s rodiči a s dvěma staršími bratry (Janem a Petrem). Chodil jsem tam i na základní školu.

Rád jsem hrával fotbal. Kopal jsem za Starou Bělou za žáky a pak i jako dorostenec. Na muže jsem už nestačil. S rodinou jsme navštěvovali hrady, zámky, jeli jsme na dovolenou do Itálie. Rád jsem s kamarády stanoval. Vyučil jsem se zámečnickem pro Vítkovické železářny. V roce 1982 jsem narukoval na dva roky na vojnu na Slovensko do Martina. Po vojně jsem nastoupil do Vítkovických železáren a tam jsem pracoval do svých 40 let. V tu dobu se u mě začaly projevat psychické problémy a tak jsem musel práci v železárnách ukončit. Práci jsem měl rád, jezdil jsem do ní každým den na kole, jen v zimě autobusem. Docházel jsem ambulantně k psychiatrovi do Poruby. V roce 2015 mi zemřel tatínek a zůstal jsem sám s maminkou. Bratři už měli své rodiny a bydleli jinde. V roce 2016 mi zemřela maminka a v domku jsem zůstal sám. Musel jsem se najednou zvládnout postarat sám o sebe. Chodil jsem si do restaurace pro obědy, doma jsem si

sám uklízel a staral se o slepice. Se vším potřebným mi také chodili pomáhat oba bratři. Postupem času se mi zhoršil zdravotní stav, spoustu věcí jsem nebyl schopen zvládat sám a tak jsem byl hospitalizován v Opavě. Tam mě v listopadu 2020 navštívila sociální pracovnice z Charitního domu Salvator Krnov a nabídla mi, že bych tam mohl bydlet. Dnes jsem rád, že jsem se tehdy rozhodl, že do Salvatoru bydlet půjdu. Chodím na různé aktivity, nejvíc mě baví ty sportovní. Třeba stolní fotbal a ping-pong. Rád chodím na procházky nebo koukám na dokumenty, hlavně o přírodě. Našel jsem si tady i kamarády, hlavně pana Tomáše. Rád chodím do kaple na mše sv. Jsem rád, že jsem tu našel zázemí a podporu, i když stále vzpomínám na život v domku ve Staré Bělé.

*pan Jiří, uživatel služby,
Charitní dům Salvator Krnov – domov pro lidi
se specifickými potřebami*

DÁREK JAM POMÁHAL V ŽIVÉM PŘENOSU

Benefice Dárek Jam se tradičně odehrává v předvánočním období. Stejně tak tomu bylo i před koncem minulého roku, kdy se pořadatelům podařilo akci uskutečnit v ostravském klubu Zadní vrátka v souladu s protipandemickými opatřeními. V úterý 15. 12. 2020 proběhl on-line přenos jedinečných vystoupení a rozhovorů moderovaných Jirkou Krupicou. Mimo další vystoupili – Boris Urbánek, kapely Nedivoč, Windy, Adobre a další. Prostřednictvím DMSek, dárcovské brány Darujme.cz a do sbírkové pokladničky se v rámci benefice shromáždila částka 12.198,-Kč, které využijeme

na podporu rekonstrukce azylového domu pro matky s dětmi – Charitního domu sv. Zdislavy. Spousty dárců, které dárči mohli v rámci 3 dnů do Zadních Vrátek bezkontaktně přinášet, udělaly radost mnoha dětem v nouzi. Darované trvanlivé potraviny pomohly zajistit základní potřeby ženám a mužům bez domova v nízkoprahovém denním centru. Záznam koncertu a rozhovorů je dostupný na Youtube:

<https://youtu.be/iLu2YRqvyr0>. Více také na www.darekjam.cz. Děkuje všem za podporu, umělcům a pořadatelům za to, že tuto jedinečnou benefici uskutečňují. *dk*

OZO OSTRAVA PODPOŘILO SENIORY

Částkou 55 tis. Kč podpořila společnost OZO Ostrava seniory v charitních domovech, aby umožnila snížit jejich sociální izolaci v období pandemie a dlouhodobých zákazů návštěv jejich rodin. Za finance jsme pořídili velkoplošné

televize a další vybavení pro komfortní uskutečňování on-line komunikace mezi klienty služeb a jejich blízkými. Za poskytnutou podporu a pomoc lidem v nouzi děkujeme! *dk*

Vážení čtenáři, pro tento čtvrtletník, kterým začínáme rok třicátých narozenin Charity Ostrava, pro rozhovor nebyl vybrán pouze jeden pracovník Charity Ostrava, ale skupina pracovníků, kteří většinou byli u jejího zrodu, pracovali v ní dlouhou dobu a zastávali v ní velmi odpovědná místa. Ale Charitě Ostrava je vlastní týmová práce a proto i tyto vybraní pracovníci plnili své poslání díky dobré spolupráci s kolegy a vedením organizace. V dříve publikovaných rozhovorech s osobnostmi Charity Ostrava jsme psali, že obraz o úspěšnosti výběru pracovníka si může čtenář sám udělat na základě jejich odpovědi. Když se podíváme na celé třicetileté dílo, není pochyb, že vedení mělo při jejich výběru šťastnou ruku, že ta ruka byla po celou dobu dobře vedena a že ti, kteří odpovídali na otázky, se sami po celou dobu své odpovědné činnosti s TÍM, KTERÝ vedl tu ruku, snažili dobře spolupracovat.

■ JOSEF KORBELA

Drazí charitní přátelé, uplynulo již 30 let od doby, kdy byla založena Charita Ostrava. Rád vzpomínám na ty první roky rozjezdu charitní práce s krásnými lidmi, které mi Bůh dal. Ředitelem Charity jsem se stal až tehdy, když to nechtěl nikdo dělat. Vzpomínám si, jak ředitel olomoucké Charity Hynek Suchánek několikrát navštívil Ostravu, ale nenabídl se mu nikdo, kdo by s ním spolupracoval na založení Charity Ostrava. Já jsem si vzpomněl na slova mého duchovního vůdce otce Bernarda, kapucína, tehdy působícího v Odrách. Řekl mi: „Jožko, kdyby dobrá věc měla být nevykonána, protože ostatní nemají zájem o její realizaci, tak to vem, i když Tvé vzdělání je nedostačující. Nabídní se Bohu, že budeš nástroj v Jeho rukách!“

A tak se to také stalo. Brzy jsem poznal, že Bůh umí rovně psát i na křivých linkách. Rodina a společenská soudržnost charitních rodin se utužovala a bezohledný egoismus byl nahrazen touhou po službě druhým lidem. V Charitě Ostrava nastalo na dlouhé roky krásné jaro a všem bylo dobře, protože i Bůh je dobrý. Každé pondělí jsme začínali naši práci mší sv. v kostele sv. Pavla ve Vítkovicích. A bylo to na naši práci znát, kolísání ve víře jakoby ustalo. Naše práce otevřela cestu ke Kristu. A my jsme poznávali, budeme-li snášet všechna protivenství v naší práci, že budeme zachráněni pro budoucí radost, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha (Řím 8, 28). A pozvolna se u nás začala projevovat radostná jistota, že s Ježíšem budeme navěky žít. To nám prozradily oči lidí nemocných, trpících a opuštěných, o které jsme se starali. Povzbuzovali jsme se v tom, že bychom neměli nechat nemocné umírat osaměle, bez útěchy nejsvětější svátostí. A věřili jsme, že jenom Bůh nám ve své milosti dává sílu obstát

v této charitní práci a odolat dábelkému pokušení ke lhostejnosti a zesvětštění srdce. A ujišťovali jsme se v tom, že pokud našim prvotním zájmem není Bůh, že se všechno ostatní zhroutí.

Chtěl bych ještě dodat, že jádrem všech krizí v charitách je tekutý ateismus. Projevuje se tak, že existenci Boží sice nepopírá, ale v praxi žije tak, jako by Bůh nebyl.

To nejpodstatnější pro naplňování poslání Charity Ostrava je, abychom si uvědomili, že nám Bůh jednou řekne: „Já jsem umístil své chudé na zemi, kde žijete, aby mi donášeli vaše dobré skutky do mého srdce. Protože jste ale žádné dobré skutky po chudých lidech do mého srdce neposlali, proto také u mě nic nemáte.“ Takto se každý vědomě a dobrovolně rozhodl.

A najdeme-li v životě cestu bez překážek, tak určitě nikam nevede. Všechno co má cenu není ani snadné, ani se toho snadno nedosáhne.

A Charitě Ostrava k 30. narozeninám bych chtěl popřát, aby dokázala vytvořit místa, kde mohou rozkvést cnosti. Aby dokázala vytvořit místa, kde bude dýchatelny vzduch. Kde bude možný křesťanský život.

Mám Vás všechny rád!

Věřím, že toto přátelské slovo je nejkrásnější ze všech darů.

Pax et bonum!

Josef Korbela

Ve Větrném Jeníkově, 16. 3. 2021

■ MARTA DOSTÁLOVÁ

Do Charity Ostrava jsem nastoupila dne 15. 3. 1995. Byla to doba, kdy se Charita se dostávala do povědomí společnosti. Nejdříve jsem pracovala jako zdravotní sestra později jako vedoucí charitního střediska pečovatelské a ošetřovatelské služby. Po

odchodu do důchodu působím v pastorační činnosti v Hospici sv. Lukáše. Začátky jsou vždycky obtížné, ale za pomoci skvělých spolupracovníků jsme se snažili jako tým. Myslím si, že jsme měli nadšení pro službu. Myslím si, že Charita Ostrava je nyní významný činitel na poli sociální práce a hraje obrovskou roli pro společnost. Domnívám se také, že si své místo úspěšně hájí. K výročí ji přeji, aby bojovala i nadále s obtížemi, které ji mohou potkat. Ať služba i nadále zůstane službou a to Charitě Ostrava přeji z celého srdce.

■ ELIŠKA LANTOVÁ

1. Co a v kterém období jste v Charitě Ostrava dělala a co děláte nyní?

Do Charity jsem nastoupila 1. 9. 1991 jako vedoucí Domácí péče, a se mnou nastoupilo ještě šest děvčat. Byly jsme ovšem zaměstnankyně Charity Praha s působištem v Ostravě.

Naší šéfovou byla MUDr. Marie Svatošová, až když vzniklo Biskupství ostravsko-opavské, staly jsme se zaměstnankyněmi Charity Ostrava. Od roku 1995 jsem působila jako vedoucí Charitního domu sv. Veroniky v Paskově, domu pro onkologicky nemocné lidi. Dnes jsem v důchodu, pomáhám ve své farnosti jako kostelnice.

2. Jak na Vaše pracovní uplatnění a počátky činnosti Charity Ostrava vzpomínáte?

Na začátky v Charitě Ostrava vzpomínám velice ráda, i když to bylo pro nás velmi náročné. Byl to boj na všech frontách. Ale měly jsme všechny porevoluční nadšení a naše práce nás naplňovala. Jsem za tu zkušenost a za všechny své spolupracovníky a spolupracovnice velice vděčná. Brala jsem je jako svou druhou rodinu.

3. Jak jste viděla Charitu Ostrava v době svého nástupu do organizace a jak ji vnímáte nyní i s odstupem?

Tuto službu jsem původně nechtěla přijmout, byla jsem do ní přemluvena hlavně mým tatínkem a ještě dalšími lidmi, kteří mě znali. Když jsem v polovině srpna v roce 1991 byla v Praze na stáží, vůbec jsem si nedovedla představit, jestli to zvládnu v našich ostravských podmínkách. Brala jsem to jako Boží vůli, že je to prostě můj úkol. A Pán Bůh nám žehnal. I dnes vidím, že je charitní dílo dílem Božím. Chybí sice porevoluční nadšení, stále je to boj na mnoha frontách, ale pomoc Nejvyššího je

cítit stále. Co je smutné a mi je to velice líto, že je nedostatek ochotných lidí k této náročné službě.

4. Co je podle Vás to nejpodstatnější pro naplňování poslání Charity?

Jako nejpodstatnější pro naplňování poslání Charity vidím úzkou spolupráci s Nejvyšším vedením, což je Bůh!

5. Co byste popřála Charitě Ostrava k 30. narozeninám?

Z celého srdce Charitě Ostrava přeji a vyprošuji, aby tato úzká spolupráce s Bohem a jeho vůlí stále rostla a aby ji Bůh stále žehnal.

■ ING. JIŘÍ HOŘÍNEK

1. Co a v kterém období jste v Charitě Ostrava dělal a co děláte nyní?

V Charitě Ostrava jsem začal pracovat v roce 1993 na jaře. To už Charita pod vedením Jozifka Korbelů rozjížděla několik projektů. Nastoupil jsem na funkci s honosným názvem „pracovník marketingu“, ale vlastně jsem dělal vše, co bylo zapotřebí. Naším přechodným charitním domovem byla fara na Slezské Ostravě, vedle kostela.

Posléze jsme se přestěhovali do dnes velmi hezky, alespoň z mého pohledu, rekonstruovaného objektu na Kořenského ul. Byl to ohromný skok. Pracoval jsem s Martinem Pražákem v jedné podnikovní kanceláři. Bylo to skvělé.

Postupně jsem se přetvaroval na zástupce ředitele a na ředitele Charity Ostrava. Vzpomínám, že tým spolupracovníků byl výborný, řekl bych tak jedna rodina.

Dokreslující příběh: neměli jsme moc peněz a tak jsme si uklízeli sami. U společných prostor jsme měli každý týden střídající směny a bylo moc hezké pozorovat, jak se každý vypořádal se svou službou.

Nyní pracuji ve Středisku sociálních služeb města Frýdlant nad Ostravicí jako ředitel. Objekt vypadá při vjezdu do Frýdlantu impozantně. Postupně jej přibližujeme stavu, jak bychom si představovali, že bychom tu žili, a žili spokojeně.

2. Jak na Vaše pracovní uplatnění a počátky činnosti Charity Ostrava vzpomínáte?

Jééé! To jsem vlastně naznačil již u bodu č. 1. Mám však s odstupujícím časem tento postřeh. Doba to byla neopakovatelná živelná

a krásná. Dělaná srdcem a blíž Bohu. Jsem za tuto službu a možnost v ní žít vděčný Pánu. Objevovali jsme v ní potřebu pomáhat lidem, kterým se doposud skoro nikdo nevěnoval. Aniž byly sociální služby jasně definovány terminologií zákona, pomáhali jsme.

Musím zase zavzpomínat na prvního po – revolučního ředitele Josefa Korbela, který svým charismatickým působením dovedl na sebe „natahat“ spoustu mladých, šikovných lidí, kteří pro charitu žili a žijí dodnes.

3. Jak jste viděl Charitu Ostrava v době svého nástupu do organizace a jak ji vnímáte nyní i s odstupem?

Asi bych to charakterizoval takto: Na počátku byla radost, nadšení a služba. Nyní, ale je to subjektivní pohled z dálky, je to v mnoha případech zaměstnání, práce, vytrácí se mi radost, nadšení a služba. Všechno je víc propracované, což je sice skvělé, ale ...

Měli jsme svého času blízký kontakt s Charitou Brandenburg v Německu. A tam byli již vysoce sofistikovaní v době, kdy my jsme začínali. Pracovali s projekty, které čítaly desítky šanonů a kancelářské práce. Projekty se nám líbily, ty šanony papíru nikoli. Naši přátelé od sousedů nás obdivovali pro naše nadšení, otevřenost a mohl-li bych to tak říci „být Božími dětmi“. Za nějakou dobu jsme byli tam, kde oni a obdivovali jsme dále na východ od našich hranic – na Ukrajině nadšení charitních spolupracovníků a jejich oddanost pro dílo Charity.

A ještě jedna vzpomínka k dokreslení tehdejší situace: na prvním setkání ředitelů Charit Olomoucké arcidiecéze, kterého jsem se zúčastnil a které se konalo ve Žlebu u Šternberku, jsme diskutovali o tom, jak by Charita měla vypadat. Tenkrát jsem řekl, že by Charita měla být organizací a měla plnit zákonné požadavky, jako kterákoliv organizace a měli bychom mít výrazný křesťanský rozměr, nadšení a práci dělanou pro Boha a bližního. Většina přítomných ředitelů, když slyšela „být organizací, jako jiné organizace“, tak se velmi vzpouzela. Ale svůj názor jsem doposud nezměnil.

4. Co je podle Vás to nejpodstatnější pro naplňování poslání Charity?

To bych musel zavzpomínat na poslání Charity Ostrava... Ale podstatné je, aby si Charita udržela svůj vztah k Bohu a k bližnímu, s láskou ve službě.

5. Co byste popřál Charitě Ostrava k 30. narozeninám?

Co mohu přát přáteli? Mám radost, že Charita Ostrava je dominantní organizací v sociálních

službách. Že během času urazila ohromný kus cesty. Že pomáhá lidem, kteří pomoc potřebují. To mě tak vždycky udělá dobře, když slyším dobré zprávy o Charitě. Přeji mému příteli viz bod č. 4 a k tomu výborné lidi. Bez oddaných lidí se práce v Charitě dělat nedá.

■ ANNA STUHLÁ

1. Co a v kterém období jste v Charitě Ostrava dělala a co děláte nyní?

Do Charity Ostrava jsem nastoupila v roce 1997 a působila 14,5 let na pozici vedoucí azylového domu sv. Zdislavy pro matky s dětmi, nyní jsem 10 let v důchodu.

2. Jak na Vaše pracovní uplatnění a počátky činnosti Charity Ostrava vzpomínáte?

Při vzpomínce na nabídku práce v Charitě Ostrava se mi vybaví to, že jsem si vůbec nedovedla představit, co práce v azylovém domě pro matky s dětmi obnáší a ještě k tomu ho řídit. Byl mi nabídnut týden na rozmyšlenou. Na jedné straně nejistota, zda to zvládnou, ale také výzva pro mě z dosud neznámého. Rodina souhlasila, abych toto místo přijala. S podporou vedení Charity Ostrava jsme postupně tvořili pracovní tým, vylepšovali zařízení charitního domu a s elánem a vírou ve smysluplnou práci pomáhali mamkám s dětmi zvládat každodenní starosti i povinnosti spojené nejen s pobytem v azylovém domě. V těchto počátcích neměla Charita Ostrava tolik typů služeb a zaměstnanců jako v současné době, takže jsme se všichni znali, když bylo třeba, vzájemně si vypomáhali, prostě velmi přátelské prostředí. Stále se něco buďovalo... a tolik se nepapírovalo.

3. Jak jste viděla Charitu Ostrava v době svého nástupu do organizace a jak ji vnímáte nyní i s odstupem?

Současnou Charitu Ostrava vnímám jako profesionální organizaci řízenou s důrazem na člověka jako jedinečnou bytost. Tento charitní „kolos“ dobře administrovat, aby vše dobře fungovalo, bez Božího požehnání snad ani není zvládnutelné.

4. Co je podle Vás to nejpodstatnější pro naplňování poslání Charity Ostrava?

Vše stavět na křesťanských hodnotách s akcentem na každého člověka jako jedinečnou a neopakovatelnou bytost. Pro naplňování poslání,

jak to vnímám já, jsou určitě potřební kompetentní, nadšení, odolní a spolehliví zaměstnanci.

5. Co byste popřála Charitě Ostrava k 30. narozeninám?

Dostatek kvalifikovaných, oddaných zaměstnanců, ekonomickou stabilitu a nekončící přízeň dárců, sponzorů, dobrovolníků, městských, krajských a státních orgánů. Zaměstnancům přeji, ať je nepostihne syndrom vyhoření!

■ ING. MIROSLAV MACHÁLEK

1. Co a v kterém období jste v Charitě Ostrava dělal a co děláte nyní?

Pracovníkem Charity Ostrava jsem se stal na požádání tehdejšího ředitele Ing. Jiřího Hořínka 1995, abych pokračoval ve své práci na výstavbě nynějšího Komunitního centra sv. Kláry v Hrabyni, kterou jsem do té doby dělal v rámci Arcibiskupství olomouckého. Této práci jsem se věnoval až do jeho pozhnání r. 2002. Již od května 1990 jsem na základě kanonické mise biskupa Mons. Josefa Hrdličky a později gen. vikáře Mons. Františka Kufy dělal v Hrabyni katechezi a později akolytu, to až do června 2014. Zároveň jsem byl požádán o spolupráci v redakční radě čtvrtletníku, ve které pokračuji dosud.

2. Jak na Vaše pracovní uplatnění a počátky činnosti Charity Ostrava vzpomínáte?

Vzpomínám na ni velmi rád, byl jsem již ve starobním důchodu, rodina už nevyžadovala tolik péče a v té činnosti jsem měl její podporu. Do Hrabyně jsem jezdil již dříve a měl jsem tam několik přátel.

3. Jak jste viděl Charitu Ostrava v době svého nástupu do organizace a jak ji vnímáte nyní i s odstupem?

Po nabytí svobody v r. 1989 se nepodařilo vytvořit protiváhu liberalizaci v ekonomických vztazích vedenou skupinou kolem Václava Klause. První dokument Pokoj a dobro, který měl podnikatele na všech úrovních seznámit se sociální naukou církve, vyšel až r. 2000 a to už bylo velmi pozdě. Velké nadšení bývalých a nových nadšenců pro charitní činnost bylo tehdy jedinou nadějí a na tom nic nemění některé počáteční nedostatky. To ukazuje skutečnost, jaké zázemí mezi laiky měla naše církve. Činnost Charity vč. té ostravské má sice jinou oblast činnosti, ale v těch nejkřiklavějších oblastech musela i v této oblasti pomoci. Ten

názor jsem měl v době své práce a nenechával jsem si jej pro sebe, psal jsem o těch problémech i mluvil na patřičných místech a mám jej dosud.

4. Co je podle Vás to nejpodstatnější pro naplnění poslání Charity?

Tato doba je mimořádně složitá. Je potřebné kromě hmotné pomoci těm, kteří na to nemají síly pomáhat potřebným i v psychické oblasti, pro vylepšení vzájemných vtaů v rodinách a ve společnosti vůbec. Asi jsme my věřící hodně zanedbali, jediná cesta k nápravě je „poznat svou chybu, uznat ji, vyznat se z ní, litovat jí a snažit se o nápravu“ (viz Lk) To se týká nás všech.

5. Co byste popřál Charitě Ostrava k 30. narozeninám?

Přeji vám, abyste jako to od začátku děláte, zejména dobrým příkladem přispívali ke zlepšení vzájemných vtaů mezi lidmi a tím ke zlepšení celé společnosti. To se vám jistě vrátí, to ocení Bůh i lidé. Přeji vše dobré a děkuji za možnost se na tom trochu podílet.

■ PETR BERNADY

1. Co a v kterém období jste v Charitě Ostrava dělal a co děláte nyní?

Do ostravské Charity jsem přišel v květnu 1992. Začínal jsem s uprchlíky v Kuncicích, posléze rok 1993 v onkologickém domečku v Paskově, od roku 1994 pak s bezdomovci na „Františku“ ve Vitkovcích. V půli roku 2006 začalo epizodní působení v Andělské Hoře a v únoru 2007 jsme otevírali středisko Gabriel pro seniory, zde jsem také ukončil koncem roku 2009 své působení v Charitě Ostrava. Bylo mi totiž hozeno laso z Čeladné, zda bych se tam nepokusil rozjet seniorský klub. Bral jsem to jako výzvu s tím, že jich už moc nebude. Rozhodnutí opustit mou „vlajkovou loď“ nebylo určitě bezbolestné, nicméně má čeladenská mise byla snad úspěšná a máme za sebou přes 11 let různorodé činnosti (momentálně máme samozřejmě pauzu). Od r. 2016 zde i bydlím, a to v tzv. „pečovateláku“, vždyť už jsem pár let starobním důchodcem.

2. Jak na Vaše pracovní uplatnění a počátky činnosti Charity Ostrava vzpomínáte?

Na mé začátky v Charitě Ostrava vzpomínám s nostalgií, samozřejmě, že byly problémy různého druhu, nicméně jednoznačně převažují vzpomínky pěkné. Práce v Charitě mě postupně

velmi obohatila, jednak jsem vystřídal několik odlišných pozic, navíc jsem poznal spoustu úžasných lidí v Charitě Ostrava i mimo ni. Na to se prostě nedá zapomenout....

3. Jak jste viděl Charitu Ostrava v době svého nástupu do organizace a jak ji vnímáte nyní i s odstupem?

V době mého příchodu byla Charita Ostrava ještě kojeneček s pleníčkami, učili jsme se za pochodu, hlavním atributem byl u velké většiny zaměstnanců přístup, svou práci chápali jako poslání. Postupem času nastala nutnost jakési profesionalizace, ale se zachováním toho přístupu na křesťanské bázi. Dnes, pokud mohu srovnávat, je to již jiný level po všech stránkách. Byl jsem třeba v r. 2019 pozván na oslavu 25. výročí Charitního domu sv. Františka a jenom jsem zírál...

Často se přistihuji, že jsem zůstal stále duchem „chariták“, ta stopa je opravdu zásadní.

Jsem také moc rád, že se stále seniorsky „družíme“ s Danuškou Hanákovou a její squadrou z Gabriela.

4. Co je podle Vás to nejpodstatnější pro naplňování poslání Charity Ostrava?

Jak tak pročítám čtvrtletníky resp. výroční zprávy (velké díky za jejich zaslání), příp. hovořím s některými zaměstnanci, mám zcela konkrétní pocit, že to nejpodstatnější, tzn. pomoc bližnímu v křesťanském duchu, je Charita Ostrava stále naplňováno.

5. Co byste popřál Charitě Ostrava k 30. narozeninám?

Jen to nejlepší. Aby se stále snažila naplňovat své poslání, aby ji neopustil ten správný charitní duch a v neposlední řadě aby bylo i dostatek financí.

Rád bych ještě závěrem poděkoval tehdejšímu pracovníkům v „Alžbětě“ a „Václavu“ za péči o mou maminku v letech 2012-15.

OPĚT SE VYDAT NA CESTU A SPATŘIT...

Toto zamýšlení se opírá ponejvíce o promluvu Svatého otce Františka v souvislosti se slavností Zjevení Páně. Tento svátek nám kromě setkání v Káně Galilejské a u Jordánu, zdůrazňuje doslovné i duchovní doputování mudrců do Betléma, kteréžto doputování má význam i symbolicky a nejen vánoční. V posnících dnech putujeme do Jeruzaléma, k Velikonocům, ke kříži, k prázdnému hrobu, k Velikonocům. Zde je ono „Zjevení“, neboli přiblížení se Boha k nám naplněno: Kříž a Velikonoce.

Nejdříve je třeba se podívat kudy a kam, tedy pozvednout oči – nenechat se uvěznit vnitřními vidinami, nečinít z případných problémů a těžkostí těžké místo svého života. To neznamenať negovat realitu. Pán Ježíš naše těžkosti zná. Zná i to co nás někdy natolik oslnilo, že bychom u toho zůstali navždy. Tento postoj nás vede i k vděčnosti. Pokud tedy „*Bůh obléká polní trávu, která dnes je a zítra se hodí do pece, o kolik více učiní pro nás.*“ (srov. Lk. 12, 28)? Pozvedneme-li oči k Bohu, nezmizí životní těžkosti, avšak pocítíme, že nám Pán uděluje sílu jim čelit, ukazuje směr.

Pak se tedy můžeme vydat na cestu. Putování – proměna, i malá změna...kdo vykonal cestu – doslova, nebo se jako poutník dokáže podívat na svůj život, či určitý úsek života – rozšířil znalosti, dostalo se mu pevnější vůle. Přichází

vzácná zkušenost, že je možné se v průběhu námahy a času stát lepším. Svatý Pavel (poutník doslova i životně) napsal: *Tělo sice chátrá, zatímco duše se den ze dne zmlazuje.* (2 Kor 4, 16). Pak také život nemusí být dokazováním zdatnosti – nemusíme na každém životním kroku vyžadovat průkazku o svých ctnostech, ale jít pokorně dál.

Pak můžeme to důležité spatřit, dokonce vidět za závojem viditelnosti, která nezřídka paradoxně i zavádí. Myslíme zde moudrý pohled na život, na druhé, na sebe. Duchovní pohled na Krista, adorace, velkopáteční klanění svatému kříži, a modlitba u prázdného hrobu – onen jedinečný pohled skrze víru. Zjištění, že jedno s druhým souvisí – moudrý pohled na tento svět i pohled víry a že to nakonec ladí. P. F. Kuřa

BLAHOPŘEJEME

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ ZAMĚSTNANCŮ CHARITY OSTRAVA V OBDOBÍ LEDEN–BŘEZEN 2021

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ

Čáp Jindřich, Mgr. Bc.
Cerbáková Ivana
Janková Marie, Ing.

Kvapilová Věra
Muroňová Radmila
Návratová Monika, DiS.

Olšovská Marta
Skoumal Jakub
Šulěfová Pavla

PRACOVNÍ VÝROČÍ

5 let

Bartuselská Silvie, DiS.
Gödričová Alexandra
Jelínek Josef
Ježíková Markéta, Bc.
Krömerová Monika
Kučerová Michaela

Nenza Zbyněk, Bc.
Rozehnalová Iva
Vavrošová Hana, Bc.

10 let

Hořínková Tereza, Mgr. et Mgr.
Šaitarová Alena
Šimpachová Marie, Mgr.

15 let

Blažková Kamila
Svobodová Lucie
Kubíková Renata
Růžičková Ingrid
Hornáková Eliška, Bc. DiS.
Nanjašová Zuzana

Do dalších let přejeme oslavencům hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.

Charita Ostrava v číslech k 28. 2. 2021: 283 zaměstnanců.

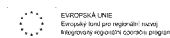
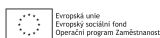

**ČTENÁŘŮM ČTVRTLETNÍKU
PŘEJEME POŽEHNANÉ
A RADOSTNÉ PROŽITÍ
VELIKONOČNÍCH SVÁTKŮ!**

PARTNEŘI CHARITY OSTRAVA

Projekty Charity Ostrava jsou realizovány s finanční podporou statutárního města Ostravy, Moravskoslezského kraje, Evropské unie a dalších donátorů.

OSTRAVA!!!

brembo

cvapp.cz

Česká pošta

Dentimed

ELEKTRO-PROJEKCE s.r.o.

**FATHER'S
COFFEE ROASTERY**

Hruška

MARY KAY

KLIMKOVICE

**NADAČNÍ FOND
SLEVOMAT**

**PROFITERM
PRO CZECH**

SRANA

**OSTRAVA!!!
MARIÁNSKÉ HORY
A HULVAKY**

TEMAR

TENA

THOMAS s.r.o.

Kováč – dental s. r. o., Mevra computers s. r. o., PROFIL CZ s. r. o., Vratimovská zdravotní s. r. o.

MUDr. Ladislav Bortlík, Ing. Helena Čížková, Věra Fucimanová, Ing. Jaromír Glisník, Ing. Jitka Hohnová, Jana Krecichová, Aleš Koběřský, MUDr. Ludmila Kopáčová, MUDr. Pavel Kopáč, Jiří Krupica, Jiří Kubina, Mgr. Jaroslav Lhoťan, Monika Neumannová, Eugenie Petrová, Michal Tomí, Tomáš Chrostek, Ing. Aleš Zbožínek, Hana Zemanová, Marie Zikánová

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 1323/17, 703 00 Ostrava-Vitkovice, pro vlastní potřebu.

Datum vydání 30. 3. 2021, náklad 1000 ks, neprodejné. Registrace: MK ČR E14375 • Ing. Mgr. Miroslav Machálek,

P. František Kufa, PhDr. Marie Monsportová • Grafický návrh: Petr Fajkoš, Szaba a tisk: Repronis s. r. o.

Odpovědný redaktor: Ing. Dalibor Kraut, tel.: 596 787 691, e-mail: dalibor.kraut@ostrava.charita.cz • www.ostrava.charita.cz